

از لابلای یادداشت ها و نیشته های روزمره ام

پایان الترناتیف سازی کاذب و وسعت انتظارهای عمومی تلاش های مذبوحانه و توجیه بکرسی نشاندن برنامه های موردنظر احتمال آغاز چرخه دیگری از ناآرامی ها و تشنج

قرنطینه نشدن افراط گرایان و خط و نشانهایی در نقشه آسیا
تغییر در صف بندی های درونی "طالب" ها
تفرقه قومی؛ بمثابه آخرین تیرکش دشمن
"طالب" ها در صدد چه می باشند؟

با گذشت هر روز در ذهن "طالب" ها، رویاهای فتح کاذب، بیش از پیش تقویه میگردد، آنها خودشان را پیروزمند بیچون و چرای میدان نبردهای خونین و درگیریهای مسلحانه می پندارند. گروه یادشده، پس از اعلام رسمی و تعیین زمان فراخواندن نظامیان امریکایی بگونه قابل ملاحظه ای دچار خودبزرگ بینی سیاسی - نظامی شده اند، آنها از سهمگیری در نشست ستانبول سرباز زده و آنرا بگونه مبهمی بتعویق افگندند. "طالب" ها در دور نخست پیروزی خود از حسن نیت شهروندان، اختلافات مجاهدین، سوءاستفاده نمودند، در آن زمان هویت "طالب" ها پنهان و پوشیده بود. سیاسیون و رهبران سیاسی میدانستند که گروه یادشده، پروژه و برنامه سیاسی چندکشور و استخبارات منطقه است، همچنان، شهر و ندان کشور از جنگ تحمیلی و درگیریهای درونگروهی بشدت خسته و ناامید شده بودند، از اینرو از حضور و ظهور آنها استقبال نموده، آنها را فرشته های نجات و کبوتران صلح و آشتی بحساب آوردند. "طالب" ها با استفاده از چنین فرصتی، پارو حیه ظاهر ن صلحجویانه، برخی از ولایتها را بدون مقاومتی تسخیر نمودند. عمده ترین مسأله ای که بمثابه سد بردارنده در مسیر پیشرفت "طالب" ها قرار دارد، نگاه و طرز بینش رادیکالی و چگونگی سیاستهای بنیادگرایانه آنهاست که رویکرد اینچنینی، بگونه قطع با وضعیت کنونی سده ۲۱ هیچگونه همخوانی و سازگاری ندارد. با وجود لابیگری جوسازیهای مهندسی شده، بویره در دوده پستین، آنها بسود "طالب" ها، در داخل کشور و هم در منطقه، هنوز هم جامعه چهار نی و کشورهای منطقه، بشدت از این زاویه "برخورد ایدئولوژیک" نسبت بحضور "طالب" ها نگران میباشند. در صورتیکه "طالب" ها رویکرد پیشین و سیاستهای رادیکالی خود را با شرایط امروز جامعه جهانی و خواست شهروندان کشور تطابق نداده و در رویکرد سیاسی خود تجدید نظر نمایند، خود ببزرگترین چالش در مسیر آینده "طالب" ها قرار خواهند داشت. در صورت عکس "طالب" ها در درازمدت در هر دو عرصه جنگ و سیاست بازنده خواهند بود.

برخی از ناظران امور، چنین می پندارند که مقامات جدید در کابل در صدد تظاهر به نشان دادن رویکردهایی می باشند تا با استفاده از آن، زمینه های برسمیت شناختن بین المللی حاکمیت شان در افغانستان را فراهم نمایند. در امتداد زمانی یکسال پس از فراخواندن نظامیان امریکایی از کشور ما، افغانستان هنوز هم، همچنان شامل فهرست تحریم های بین المللی می باشد. قابل یاددانهایی پنداشته می شود که در امتداد تابستان سال روان، طنین اندازی بیانیه های سه گانه "طالب" ها، حاکمان پاکستان و ایالات متحده، علاقمندی عده ای را سبب گردید. درست یکماه پس از آنکه واشنگتن، ایمن الظواهری را در کابل از میان برداشت، محمد یعقوب مجاهد، سرپرست وزارت دفاع "طالب" ها با اظهارات تندی بآدرس پاکستان، کشور یادشده را در مورد در اختیار قرار دادن فضای آنکشور بمنظور نفوذ هوآپیماهای بدون سرنشین بیگانه به قلمرو افغانستان، سرزنش و ملامت نموده و متذکر گردید که شواهد

انکار ناپذیری مبنی بر نفوذ هوآپیماهای بدون سرنشین بگونه مشخص با استفاده از قلمرو فضایی پاکستان به فضای کشورما در اختیار دارد. اتهام فوق در جریان کنفرانس مطبوعاتی، جایی کآنها در مورد موفقیت ساخت و سازهای نظامی و حربی صحبت و تبادل نظر مینمودند، مطرح گردید. نامبرده، آماروارقامی را در مورد، در اختیار همگان قرارداد. درابتدا، وضعیت یادشده بمثابه نوعی از شمشیربازی میان "طالب"ها تصورگردید.

اما وضعیت و شرایط درسراسرکشور عزیزما افغانستان ناپایدار بنظر رسیده، بحران امنیتی درشرف شکل گیری بوده، درگیری های قوت های حاکم بر کشور با گروه های شورشی متشکل از اقلیت های قومی و با جنگجویان "ولایت خراسان" داعش همچنان ادامه دارد. درحال حاضر بر بنیاد گزارش هایی، درسرزمین و اراضی مربوط بکشور عزیز ما، کم از کم بتعداد ۱۰ گروهک های مختلف، بمنظور تداوم درگیری های مسلحانه تلاش می ورزند.

در مورد "جبهه مقاومت ملی افغانستان"، این مسأله شایان تذکر پنداشته می شود که موجودیت جبهه یادشده برهبری احمد مسعود به مانع جدی در قبال عملکردهای "طالب"ها مبدل گردیده است. موجودیت و حضور فعال نظامیان اردوی کشور و همچنان پشتیبانی خارجی از رهگذرنظامی بآنها کمک نمود. آنها از تاکتیک افراز کمین و وارد نمودن ضربات ناگهانی و غیرمنتظره به جنگجویان "طالب"ها، بویژه در ولایت های شمالی کشور سود می برند. بر بنیاد گزارش های بنشر رسیده توسط جبهه یادشده، در امتداد یکماه پسین، در نتیجه اجرای شش تهاجم بتعداد ۵۰ تن از جنگجویان "طالب" کشته شده و بتعداد ۱۰۰ تن از آنها نیز زخم برداشتند، اما در مورد تلفات جنگجویان جبهه یادشده تاکنون هم سخنی بزبان نیآورده اند.

در ولایت های بغلان و پنجشیر، جایی که "طالب"ها مقادیر زیاد سلاح و تجهیزات فرستاده اند، درگیری های مسلحانه بیشتر از سایر مناطق کشور شدت حاصل نموده است. علیرغم نشر اعلامیه های هردوجانب، یکی از طرف های موجود نیز قادر بدان نشده اند تا در مناطق یاد شده به تفوق قابل توجهی نایل گردند. تاکتیک های مورد استفاده جبهه مقاومت ملی افغانستان فقط در مناطق کوهستانی مؤثر بوده و اما درسایر محلات کشورما، نیروهای مسلح "امارت اسلامی افغانستان"، از رهگذر تعداد نفرات و موضوعات فنی، درموقف مساعد تری قرار دارند.

در مورد "ولایت خراسان"، بمثابه شاخه افغانی "دولت اسلامی" بایست متذکر گردید که تروریست های "ولایت خراسان"، ساحه و منطقه حضور و نفوذ شان را روز تا روز وسعت می بخشند. در شرایط و وضعیت کنونی، عملکردهای "دولت اسلامی" در ۱۳ ولایت کشور قابل تشخیص می باشد. گروه یادشده تنها در امتداد ماه پسین در حدود پنج حمله مسلحانه برتأسیسات و قرارگاه های "طالب"ها وزیر ساخت های ملکی انجام دادند.

علاوه براین، چگونگی وسعت و گسترش قلمرو اثرگذاری های داعش به مناطق و محلات شمال کشور بدلیل جذ ب افراد از میان اقلیت های قومی و همچنین تشدید اوضاع امنیتی و وخامت وضعیت، بویژه در کشورهای همجوار افغانستان دستخوش تغییر و دگرگونی گردیده است. اما تروریست های "ولایت خراسان" اعلام نمودند که مانع هرگونه همکاری متقابل "طالب"ها با جهان خارج خواهند شد. وضعیت کنونی، مساعد ترین شرایط بمنظور تشدید اقدامات و عملکردهای "داعش" در منطقه پنداشته می شود. جنگجویان گروه یادشده، با استفاده از زبان های مختلف، بویژه بزبان های ازبکی، تاجیکی و ترکمنی، به تبلیغ و شایعه پراگنی متوسل می گردند.

در مورد اقلیت های قومی در کشور بایست اضافه نمود کاختلافات قومی در اردوگاه "طالب"ها، بیشتر و بیشتر وسعت اختیار نموده و شعله و رترمی گردد. در نتیجه نارضایتی ها از نحوه عملکرد و آزار واذیت از جانب پبنتون ها در قبال گروه های قومی دیگر، برخی از نماینده های تاجیک، ترکمن، ازبک و هزاره، یکی پی دیگر، خروج شان از مجموعه تحریک "طالب"ها را اعلام نموده و در گروه های جداگانه درهم آمیخته و در برخی موارد به "داعش" نیز می پیوندند.

از تاریخ اول ماه اسد سالروان، در منطقه بلخاب ولایت سرپل، درگیری هایی میان "طالب"ها و جنگجویان قبلی مربوط به قوم هزاره برهبری مهدی مجاهد، شعله ور گردید. "طالب"های پبنتون متهم بقتل عام هزاره ها در قلمرو و اراضی ولایت یادشده گردیدند. همچنان بتاریخ ۸ ماه اسد سالروان، در شهر مزار شریف، گروهی از شخصیت های حاضر، ایجاد گروه بندی جدیدی تحت عنوان "ترکستان جنوبی" را اعلام نمودند که دفاع و حرا ست از منافع اقوام ترک نژاد بر بنیاد "توران بزرگ" عمده ترین رسالت آنرا تشکیل می دهد.

قابل تذکر پنداشته می شود که رهبری "طالب"ها در صدد آن شدند تا بمنظور استقرار امنیت وثبات اوضاع در ولا

یت ها شمال کشور با افزایش نظامیان و انجام عملیات های ویژه مسلحانه متوسل گردند. اما با وجود اینهمه، بسیاری از ناظران امور، وضعیت موجود در کشور را بگونه کلی نوعی از ظاهر سازی می پندارند، اما نباید فرا موش نمود کاتر بخشی و تأثیر گذاری شبه نظامیان "داعش" با مخالفت و مقاومت گروه های مختلف نیز مواجه می باشد.

بخاطر ما باشد کار همان آوان تصرف قدرت توسط "طالب" ها و از همان نخستین دقایق روی کار آمدن آنها، تلاش های گسترده ای از جانب آنها در جهت معرفی آنها بمتابۀ "طالب های صلحجو" و ایجاد تصویر قناعت بخشی از عملکرد های دادخواهانه آنها بمنظور کسب مشروعیت از جانب جامعه بین المللی متمرکز بوده است.

در امتداد ماه های پسین، رهبران "طالب" ها، ملاقات و گفتگو هایی با مقام های رسمی دولت های خارجی و سازمان های بین المللی انجام دادند. از جمله موضوعات قابل بحث بازدیدها و ملاقات های یاد شده را مسأله دستیابی شهروندان کشور بکمک ها و معاونت های بشردوستانه، سرمایه گذاری در بخش های زیربنایی کشور و اجرای عملی طرح های مورد نظر و همچنان مسأله برسمیت شناختن افغانستان در عرصه بین المللی تشکیل می داد. قابل یاد دهنای پنداشته می شود که مذاکرات و گفتگوها در مورد توسعه راه آهن از پاکستان به پاکستان و خط لوله تاپی (ترکمنستان - افغانستان - پاکستان - هند) نیز همچنان ادامه دارد.

با اینحال، علیرغم همه ملاقات و گفتگو هایی در سطح بالا و تماس های ایجاد شده با دولت های مختلف، هیچگونه کمکی در امر برسمیت شناختن حاکمیت "طالب" ها ننمود. دلیل اصلی امتناع در موارد جداگانه، ناشی از چگونگی همکاری احتمالی با سازمانی است که در اکثریت باتفاق کشورها بمتابۀ یک سازمان تروریستی پنداشته می شود. اغلب کارشناسان چنین می پندارند که "طالب" ها با سهمگیری و اجرای دهها حمله تروریستی، روابط و مناسبات شان را با "القاعده" همچنان حفظ نموده و از رهگذر ایجاد خطرات و تهدید های امنیتی، از ظرفیت های بالایی برخوردار می باشند.

وزارت اطلاعات و فرهنگ "طالب" ها بگونه همه جانبه ای در عرصه وسایل ارتباط جمعی، در صدد سفید کردن عملکردها و حفظ آبروی "طالب" ها تلاش بعمل می آورد. رسانه های جمعی طرفدار و هوأخواه "طالب" ها بزبان های جداگانه ای نشر می گردد.

جای هیچگونه تعجب نمی باشد که همه موارد و مسایل غیر قابل قبولی که به "طالب" ها نسبت داده می شود، توسط ذبیح الله مجاهد، نطق رسمی "طالب" ها بشدت مورد تردید قرار می گیرد. سایر مقامات "طالب" ها در مورد یاد شده از "مجاهد" عقب نمانده و بسیاری از آنها، ارتباط دادن همه اتهامات دهشت افگنی و اقدامات تروریستی بآنها را بمتابۀ ترفند های دشمنان می پندارند.

یکی از جمله علل دیگری که سبب ساز عدم اعتماد بر "طالب" ها می گردد، بحث توانایی "طالب" ها در امر انجام مذاکره و گفتگوها می باشد. در امتداد زمانی پس از بقدرت رسیدن "طالب" ها، آنها بوعده های شان اصلن وفا نکرده و بهمه پشت پا زدند. دولت و حاکمیتی که می بایست در برگیرنده نماینده های سایر اقوام، اقشار و اقلیت های قومی، نژادی و مذهبی جامعه افغانی باشد، اصلن از قوه بفعل مبدل نگردید. بنابراین و در کنار اینهمه، اصل مبارزه با تروریزم به قصه و داستان مبدل گردید.

سراج الدین حقانی، سرپرست وزارت امور داخله "طالب" ها در جریان سفرش به خوست، جامعه جهانی را مخا طب قراردادده و یادآور شد که منتظر تشکیل و ایجاد دولت "فرآگیر" و "همه شمول" باشند که در آن نماینده های همه اقوام و اقشار جامعه بگونه مساویانه و عادلانه ای حضور خواهند داشت. نامبرده یادآور شده خاطر نشان نمود که عمده ترین عامل سایر معضلات موجود در کشور، "طالب" ها نه، بلکه اصل "اسلام هراسی" در جهان می باشد که باید علیه آن مبارزه نمود.

همچنان شایان توجه می باشد که در امتداد ماه اسد سال روان، کنفرانس بین المللی در مورد افغانستان با شرکت و سهمگیری نماینده های بیشتر از ۲۰ کشور و سازمان بین المللی بکارش ادامه داد. هدف ضمنی در نشست یاد شده، متقاعد نمودن رهبری "طالب" ها در مورد ضرورت و نیاز امتیاز دادن در عرصه داخلی بود. در بیانیۀ پا یانی کنفرانس آمده است که "طالب" ها بایست تمامی الزامات مطرح را بگونه جدی رعایت نمایند که خود بمفهوم تهیه و تدارک مقدمات و سنگ بنای شرایط تطبیق و اجرای عملی و مؤفقانه مصالحه ملی و آغاز ادغام دولت جدید در مجموع سیستم سیاست جهانی پنداشته می شود.

شنبه ۱۶ ماه میزان سال ۱۴۰۱ خورشیدی برابر با ۸ ماه اکتوبر سال ۲۰۲۲ ترسای